

вважається проривом. Цікавим фактом є аналіз кількості пошукових запитів щодо гейміфікації, який проводять громадяни різних країн. Україна посідає 63-є місце серед 66 країн за популярністю таких пошуків., що певною мірою засвідчує слабку розробленість проблеми у вітчизняному секторі, лідерами являються такі країни як: Сінгапур, Малайзія, Данія.

Таким чином, це визначило основну мету нашого дослідження – провести аналіз гейміфікації як сучасного напрямку, дослідити психофізіологічні фактори, що стимулюють сучасних людей до участі у гральних активностях, виявити гейміфіковані інструменти (платформи), які позитивно впливають на освітню діяльність.

Отже, гейміфікація, або ігровізація, є сучасним трендом, який знаходить все більше застосування в різних сферах, зокрема в освіті. Вона включає використання ігрових елементів та механізмів для стимулювання мотивації та залучення учнів до навчального процесу. Впровадження гейміфікації дозволяє підвищити інтерес до навчання, активізувати психічні процеси учасників, створити умови для соціалізації та здорової конкуренції. Завдяки гейміфікації навчальний процес стає більш динамічним та привабливим. Однак, впровадження гейміфікації в освіті вимагає ретельного планування та індивідуального підходу до кожного учня. Це включає значні часові та технологічні ресурси для розробки ігрових сценаріїв та участі спеціалістів з відповідним досвідом. Необхідно враховувати обмеження, такі як глибина та життєвий цикл отриманих знань. Попри ці виклики, гейміфікація є потужним інструментом, який може значно покращити освітній процес. Вона дозволяє використовувати найкращі практики дизайну ігор та поведінкової економіки, роблячи навчання більш ефективним і захоплюючим. В умовах цифровізації гейміфікація стає реальним конкурентом традиційним методам навчання.

Список використаних джерел

1. Гейміфікація URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Гейміфікація/>.
2. Дічев К., Дічева Д. Гейміфікована освіта: що відомо, у що вірять і що залишається невизначеним: критичний огляд. Міжнародний журнал освітніх технологій у вищій освіті. 2017. № 14 (1).9. URL: <https://doi.org/10.1186/s41239-017-0042-5>
3. Хуотарі К., Хамарі Ю. Визначення гейміфікації: закріплення гейміфікації в літературі з маркетингу послуг. Електронні ринки. 2017. № 27 (1).С. 21–31. URL: <https://doi.org/10.1007/s12525-015-0212-z>
4. Роль гейміфікації у освіті. URL: <https://arbook.info/vidminnosti-mizh-gejmifikacziyeyu-j-igrovim-navchannyam>.
5. Gamification: Toward a Definition. Deterding S., Khaled R., Nacke L.E., Dixon D. Vancouver : Gamification Workshop Proceedings, 2011. P. 12-15.
6. Zikermann, G. & Linder, Dzh. (2014) Gamification in the business: how to get through the noise and capture the attention of employees and customers.
7. Кapp К. М. The Gamification of Learning and Instruction: Case-Based Methods and Strategies for Training and Education. New York: Pfeiffer: An Imprint of John Wiley&Sons, 2012.
8. Zatwarnicka-Madura B. Gamification: current status, trends and development prospects. Actual Problems of the economy, 2016, № 6. P. 376-382

СОБОЛЬ О.О.,

**директорка комунального закладу
«Харківський ліцей № 108 Харківської міської ради»**

ЦИФРОВА ГРАМОТНІСТЬ ДЛЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: БАЗОВІ НАВИЧКИ

Анотація: У статті розглядається важливість цифрової грамотності для молодших школярів, окреслюються базові навички, необхідні для безпечної та ефективної роботи в цифровому середовищі. Автори аналізують підходи до навчання цифровій грамотності для дітей, досліджують методи розвивання критичного мислення, навичок конфіденційності та безпеки, а також правила комунікації в Інтернеті. На основі праць сучасних експертів у сфері педагогіки і цифрових технологій окреслюються рекомендації щодо інтеграції цифрової грамотності в освітній процес.

Ключові слова: цифрова грамотність, молодші школярі, безпека в Інтернеті, критичне мислення, цифрове середовище, освіта.

Цифрова грамотність стала невід'ємною частиною сучасної початкової освіти. В епоху стрімкого технологічного розвитку діти змалку опиняються в оточенні цифрових пристроїв, що вимагає від них особливих навичок та компетенцій для ефективної взаємодії з цифровим світом.

Основними складовими цифрової грамотності для молодших школярів є базові навички роботи з комп'ютером та мобільними пристроями. Діти мають навчитися правильно вмикати та вимикати пристрої, користуватися основними програмами, створювати та зберігати файли. Важливо, щоб ці навички формувалися поступово, з урахуванням вікових особливостей учнів.

Інформаційна грамотність є другим важливим компонентом. Школярі повинні вміти знаходити потрібну інформацію в інтернеті, оцінювати її достовірність та використовувати для навчання. Це включає навички роботи з пошуковими системами, електронними підручниками та освітніми платформами.

Особлива увага приділяється формуванню навичок безпечного користування інтернетом. Діти мають розуміти основні правила онлайн-безпеки, вміти захищати особисті дані та уникати потенційно небезпечних ситуацій у мережі.

Комунікативні навички в цифровому середовищі також важливі. Учні повинні вміти спілкуватися онлайн, дотримуючись правил етикету, працювати в команді за допомогою цифрових інструментів та брати участь в онлайн-обговореннях.

Творче використання технологій – ще один ключовий аспект цифрової грамотності. Діти мають навчитися створювати простий цифровий контент: презентації, текстові документи, малюнки за допомогою спеціальних програм.

Як підкреслює В. Г. Козак, формування цифрової грамотності має відбуватися в ігровій формі, з використанням інтерактивних методів навчання. Важливо створити середовище, де діти можуть безпечно експериментувати з технологіями під керівництвом досвідчених педагогів.

Цифрова грамотність не лише допомагає дітям ефективно навчатися, але й готує їх до майбутнього життя в цифровому суспільстві, де технологічні навички стають все більш затребуваними. [1].

Безпека в Інтернеті є першочерговою навичкою для молодших школярів. Вони мають знати основи безпечного використання Інтернету, зокрема, як уникати небезпечних сайтів, захищати персональні дані та розпізнавати потенційно шкідливий контент.

Дослідник Л. М. Петренко акцентує увагу на важливості навчання дітей основам конфіденційності, адже вміння зберігати особисті дані стає необхідністю в цифровому середовищі. В сучасному світі безпека в Інтернеті стала критично важливою навичкою для молодших школярів. Діти все раніше починають користуватися цифровими пристроями та виходити в мережу, тому навчання основам онлайн-безпеки має розпочинатися з перших кроків знайомства з інтернетом.

Передусім, дітям необхідно засвоїти правила захисту особистих даних. Молодші школярі повинні розуміти, що не можна ділитися своїм справжнім ім'ям, адресою, номером телефону та іншою приватною інформацією з незнайомцями в мережі. Важливо навчити їх створювати надійні паролі та зберігати їх у таємниці.

Особлива увага має приділятися правилам спілкування онлайн. Діти повинні знати, що в інтернеті варто спілкуватися лише з людьми, яких вони знають у реальному житті. Категорично заборонено погоджуватися на особисті зустрічі з онлайн-знайомими без відома батьків. При отриманні підозрілих повідомлень необхідно негайно повідомляти про це дорослих.

Безпечний перегляд контенту – ще один важливий аспект. Школярі мають відвідувати лише перевірені сайти та користуватися спеціальними дитячими пошуковими системами. Необхідно навчити їх уникати сайтів з агресивною рекламою та не відкривати підозрілі посилання.

Критичне мислення відіграє ключову роль у безпечному користуванні інтернетом. Діти повинні вміти перевіряти достовірність інформації, розпізнавати фейкові новини та розуміти різницю між рекламою та звичайним контентом.

Важливим є також часовий менеджмент. Школярі мають дотримуватися режиму користування гаджетами, робити регулярні перерви під час роботи за комп'ютером та не хехувати сном заради інтернету.

Для ефективного засвоєння цих навичок необхідна співпраця між школою та батьками. Регулярні уроки з цифрової грамотності, практичні заняття та відкрите обговорення проблем допоможуть дітям стати відповідальними користувачами інтернету. [2].

Сучасні діти часто стикаються з великою кількістю інформації в Інтернеті, тож необхідно навчити їх аналізувати інформацію та відокремлювати надійні джерела від недостовірних. За словами

Т. Г. Дудник, фахівця з медіаграмотності, здатність оцінювати достовірність інформації допомагає запобігати дезінформації серед молодших школярів [3].

Ефективне спілкування в цифровому середовищі також є важливою навичкою для молодших школярів. Дітей необхідно навчати основам цифрового етикету, зокрема, як коректно висловлюватися в мережі та дотримуватись правил комунікації. Як стверджує М. О. Степаненко, викладач цифрової педагогіки, формування культурних звичок онлайн-спілкування має розпочинатися в початкових класах [4].

Для ефективного навчання цифровій грамотності вчителі застосовують різні методики, зокрема інтерактивні ігри, симуляції та тематичні завдання, що дозволяють дітям засвоїти навички безпеки в Інтернеті в ігровій формі. Як показують дослідження Н. В. Мельник, ці методи дозволяють дітям краще запам'ятовувати основні принципи цифрової грамотності [5].

Цифрова грамотність є невід'ємною складовою освіти молодших школярів у сучасному інформаційному суспільстві. Навчання базовим навичкам, таким як безпека в Інтернеті, критичне мислення та етикет цифрової комунікації, допомагає формувати в учнів основи безпечної та відповідальної поведінки в цифровому середовищі.

Дотримання цих принципів сприятиме підвищенню рівня цифрової грамотності серед школярів та їхньому успішному адаптації в інформаційному суспільстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Козак В. Г. Цифрова грамотність у школі: виклики та перспективи // Інноваційна педагогіка. 2022. С. 5–12.
2. Петренко Л. М. Конфіденційність та безпека в цифровому середовищі // Освітні технології. 2023. С. 19–23.
3. Дудник Т. Г. Критичне мислення як навичка цифрової грамотності // Педагогічні науки. 2021. С. 33–38.
4. Степаненко М. О. Основи цифрового етикету для молодших школярів // Дошкільне виховання. 2022. С. 45–49.
5. Мельник Н. В. Методики навчання цифровій грамотності для дітей // Психологія та педагогіка. 2023. С. 15–20.

СОТНИКОВ В. А.
НТУ «Дніпровська Політехніка»

ІНТЕГРАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ

Анотація: Актуальність статті зумовлена змінами в фінансовому секторі, що вимагають від студентів глибоких знань. Проблема полягає в адаптації навчальних програм до нових реалій фінансового ринку, щоб підвищити конкурентоспроможність випускників. Аналіз показує активні дослідження інтеграції фінансових технологій у навчання, але є невирішені питання, зокрема недостатня підготовка викладачів і відсутність стандартів. Метою статті є аналіз тенденцій у фінансових технологіях, визначення ключових елементів для навчальних програм і розробка рекомендацій для вищої освіти. Окреслюється необхідність оновлення змісту навчання та підготовки викладачів. Пропонуються практичні методи, такі як симуляційні платформи та міжнародне співробітництво, підкреслюючи важливість адаптації програм до потреб студентів і ринку праці.

Ключові слова: фінансові технології, вища освіта, навчальні програми, фінансова грамотність, цифрова трансформація, симуляційні платформи, міжнародне співробітництво.

У сучасному світі стрімкий розвиток фінансових технологій (FinTech) вимагає змін у традиційній освіті фінансів. З появою нових інструментів, таких як криптовалюти і блокчейн, важливо інтегрувати ці технології в навчальні програми, що підвищить фінансову грамотність студентів і підготує їх до реалій фінансового ринку.

Фінансові технології охоплюють інновації, які змінюють надання і споживання фінансових послуг. Це включає автоматизацію процесів, використання великих даних для прийняття рішень, децентралізовані системи та нові методи взаємодії з клієнтами [1]. Ці зміни вимагають адаптації освітніх закладів для підготовки студентів до викликів у цій сфері.